Jª. 1840. Nº. 83.

DONDERDAG DEN 15den OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 14 October 1840.*

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt bij deze ter kennisse van het algemeen gebragt:

a. Dat het Zijner Majesteit bij besluit van den 21sten Julij ll., No. 75, behaagd heeft te bepalen, dat te rekenen van den 10den Augustus d. j., het bestuur over de zaken van Marine en Kolonien onder één hoofd zoude worden vereenigd, met den titel van *MINISTER VAN MARINE EN KOLONIEN.*

b. Dat bij besluit van dienzelfden dag No. 78, tot *MINISTER VAN MARINE EN KOLONIEN* is benoemd, de Staats-Raad J C. BAUD, alstoen *ad interim* belast met de Directie van het Departement van Kolonien, en tevens bepaald is, dat onder deszelfs bevelen zouden werkzaam zijn als *DIRECTEUREN ad interim voor de Marine*, de Adjudant van Z. K. Hoogheid Prins FREDERIK der Nederlanden, de Kapitein ter Zee E. B. VAN DEN BOSCH, en *voor de Kolonien*, de Heer B. J. ELIAS, alstoen nog *ad interim* belast met de functien van Secretaris Generaal bij het Departement van Kolonien.

c. Dat voorts bij besluit van dezelfde dagteekening, No. 79, Jonkheer J. J. QUARLES VAN UFFORD, Secretaris Generaal bij het Departement van Marine, is benoemd tot *SECRETARIS GENERAAL bij het bestuur voor de Marine en Kolonien.*

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 12 October 1840.*

(34378) Op heden is aanteekening gedaan, van het voorgenomen vertrek uit de Kolonie van den minderjarigen JACOB BRINK.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Berigt aan Zeevarenden.

Aan Zeevarenden wordt mits deze kennis gegeven, dat sedert den 10den Julij ll. gedurende den ganschen loop des nachts een vast kustlicht (Linsvormig lantaarnvuur der derde orde) is ontstoken op de toren, welke tot dat einde op 184 Ned. ellen afstand van de oostelijke punt van het zoogenaamde Ferre de Bas, een der Eilandjes van Petite-Ferre, onderhoorigheid van Guadeloupe, is opgerigt geworden op 16° 10′ 29″ Noorderbreedte en 63° 25′ 16″ Westerlengte der meridiaan van Parijs (zijnde 61° 4′ 54″ ten Westen van de middaglijn van Greenwich.

Het brandpunt van het lichttoestel is gelegen op 23 Nederl. ellen boven de oppervlakte van den grond en staat 33 Nederl. ellen boven gewoon hoogwater in de Equinoxen.

Het vuur, dat den geheelen horizon verlicht, kan, met helder weder, tot op vijf Fransche lieves, gelijk aan 3¼ Duitsche of 15 Engelsche zeemijlen, gezien worden.

De Baak van Petite-Terre ligt ten Z. 36° 45′ O. van den uithoek van de zoogenaamde Pointe des Château, ten Z. 5° W. van den uithoek der morne à Frégale op Désirade, en ten Z. 32° 15′ W. van de oostelijke punt, gezegd Double, op Désirade.

De klip het meest ten Z. en het meest verwijderde van Petite Terre, genaamd La Baleine du Sud, is gelegen ten Z. 19° W. op 800 Ned. ellen der Baak.

De vaartuigen, welke van om de O de Baak aandoen, vinden van 13 tot 20 vademen water; wanneer zij van het Noorden of Zuiden komen, moeten zij den afstand houden van 2 engelsche mijlen en die vooral niet nader nemen.

Paramaribo den 14 October 1840.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, het Schip *de Jonge Willem*, Kapt. G. van Medevoort, van Amsterdam; hebbende 68 dagen reis.

Idem, de Nd. Am. Brik *Lydia*, Kapt. C. Collins, van Boston, hebbende 70 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 12den dezer, het Schip *Sophia Cecilia*, Kapt. J. C. Radeloff; lading: 375 vaten Suiker, 72 balen schoone- en 3 dito vuile Katoen, 12 balen Cacao, 6 vaten Rijst, 3 dito Huiden en 97 ps. Hout.

Den 13den, het Schip *Nicolaas Witzen*, Kapt. F. Lange; lading: 317 vaten Suiker. — Beide naar Amsterdam.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de laatste Hollandsche Couranten.*)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, *29 Julij.*

Een Parijsch correspondent van een der Engelsche bladen zegt: »Het wekt eene onaangename gewaarwording op, dat de vrede der wereld weder op het spel gezet staat door geen andere oorzaak, dan omdat zulks in de luimen van een heethoofdigen staatsman valt. Wat heeft Engeland te hopen, met een kruistogt tegen Mehemed-Ali te ondernemen? De Turksche en Egyptische vloten te vernielen? Maar, aangenomen, dat het zulks volvoerde, is het dan niet zonneklaar, dat het Turksche rijk, hetwelk hetzelve wil beschermen, zwakker zal worden dan ooit te voren? Aan de andere zijde, zou het ongerijmd wezen te onderstellen dat Frankrijk een lijdelijk aanschouwer zou blijven van hetgeen zou gebeuren? Nooit bezat dit rijk grootere hulpbronnen dan thans. In geen tijdsgewricht zijner geschiedenis, was het beter in staat elke coalitie, hoe geducht ook, het hoofd te bieden. Daarbij is het onbetwistbaar, dat het volk gaarne oorlog wil, en in eene positie is, waarin hetzelve veel nadeels kan berokkenen."

Den 1sten Augustus.

Volgens alhier ontvangen brieven uit Alexandria, van den 7den Julij, had de heer Medem, de russische consul-generaal, kort na het vertrek van Sami bey, zich tot den Onderkoning begeven en hem gezegd, dat hij, zelfs al gaf hij de vloot terug, geen verdrag met de Porte moest sluiten, zonder de toestemming der groote Mogendheden, waarop Mehemed-Ali geantwoord zou hebben, dat de teruggave der vloot, waartoe hij vast besloten was. met zijne overige zaken niets gemeens had.

Den 2den. — Sommige conservative bladen, welke anders niet gewoon zijn de politiek van den minister Palmerston toe te juichen, zeggen nu, dat men in Frankrijk niet gelooven moet dat de Engelschen geneigd zijn tot het goedkeuren van eenige schikking, waardoor Egypte zijne grootheid op de puinhoopen van het Turksche Rijk zou vestigen, en betoogen verder, dat het plan van bevrediging, van de fransche zijde ingebragt, de lijnregte strekking had om de engelsche belangen in de Levant en Indië, ten behoeve van Mehemed-Ali, te krenken.

Ook de liberale dagbladen zeggen, dat de eer van Engeland boven alles moet wegen, en raden lord Palmerston aan, eenige pachaliks in Syrië, tusschen de Middellandsche Zee en den Eufraat, door engelsche troepen te doen bezetten, zoowel om daardoor de Turken en Egyptenaren te beletten elkander te naderen, als om aan de uitvoering der plannen van Engeland in Azië kracht bij te zetten.

Den 5den Augustus.

De Koning van Napels heeft, den 21sten laatstleden, te Palermo een decreet uitgevaardigd, waarbij hij aankondigt, dat, daar de geschillen tusschen zijne Regering en de Engelsche geheel vereffend zijn, hij goedgevonden had het contract wegens de zwavelmonopolie, tusschen hem en het huis van Taix & Co. gesloten, te vernietigen.

FRANKRIJK.

PARIJS, *3 Augustus.*

Ten gevolge eener aankondiging, gisteren door den Minister van Oorlog gedaan, dat eene som van zes millioen francs tot aankoop van paarden en oorlogsmateriëel besteed zal worden, zijn reeds aankoopen ten bedrage van een millioen zevenmaalhonderd duizend francs gemaakt.

Heden zijn hier twee telegrafische depêches publiek gemaakt, wier inhoud zeer verrast heeft, naardien de laatste van alle zijden ontvangen berigten tijdingen van geheel anderen aard deden verwachten.

De eerste is, door den Prefect der Monden van de Rhône aan den President van den Ministerraad afgezonden, gedagteekend uit Marseille den 1 Augustus, en van den volgenden inhoud:

De scheepsluitenant Sparck, die de engelsche paket-boot *Prometheus* commandeert, den 28sten van Malta vertrokken is en zoo even aankomt, verklaart, dat op den dag van zijn vertrek, de engelsche pa-

ketboot, van Beyruth en Alexandria komende, aangekondigd heeft dat de opstand in Syrië zonder slag of stoot gestild was, en dat de egyptische vloot, met een gedeelte der troepen die zij naar Syrië had overgebragt, te Alexandria was teruggekeerd."

De andere depêche bevestigt hoofdzakelijk deze tijding, zij is, den 28sten laatstleden, door den Franschen Consul, van Malta afgezonden, en luidt dus:

» De *Alecto*, den 21sten van Beyruth en den 23sten van Alexandria vertrokken, is den 28sten te Malta aangekomen; de kapitein kondigt aan dat de opstand in Syrië geëindigd is.

» Te Konstantinopel is eene zamenzwering ontdekt, aan wier hoofd de voormalige grootvizier Chosrew pacha stond, die gearresteerd en verbannen is."

Velen vleijen zich, dat de tijding van het dempen van den syrischen opstand eene gunstige uitwerking op den staat der politieke zaken zal uitoefenen, dewijl daardoor de oorzaak is weggenomen, die den Sultan verhinderd had onmiddelijk met den Onderkoning te onderhandelen, en de ratificatie van het bewust tractaat der vier Mogendheden daardoor welligt belet zal worden.

DUITSCHE POST.

FRANKFORT, 31 Julij.

Z. M. de Keizer van Rusland heeft den 18den der afgeloopen maand een manifest uitgevaardigd, waarbij, tot voltalligmaking van het leger, eene algemeene ligting van recruten wordt voorschreven, die zich in de meeste gouvernementen tot zes en in de overige tot vijf man op de duizend zielen zal uitstrekken. De ligting moet den 1sten november aanvangen en binnen twee maanden voltooid zijn. Die gouvernementen, welke door het mislukken van den oogst zwaar geleden hebben, zijn voor ditmaal vrijgesteld.

Den 2den Augustus.

Uit de officiële berigten, wegens de jongste gebeurtenissen in Circassië bekend gemaakt, blijkt, dat de geruchten, wegens de nederlagen der russische troepen in dat gewest, niet zeer overdreven zijn geweest, maar dat die troepen zich echter met roem overladen hebben.

Mengelwerk.

Onderscheidene soorten van Lezers.

Fragment uit eene Voorrede.

Heerscht er onder de menschen over het algemeen eene groote verscheidenheid, bij de minste oplettendheid valt deze ook onder de lezers in het oog. Men heeft lezers in soorten, van welke wij er hier eenigen bij hunnen naam willen noemen en in hun karakter aanwijzen. Zij heeten:

De spoedige lezer.
De langzame lezer.
De nieuwsgierige lezer.
De slaapzuchtige lezer.
De wonderlijke lezer.
De oordeelkundige lezer.
De onpartijdige lezer en
De geleerde lezer.

De spoedige lezer is iemand, die weinig tijd en nog minder genegenheid heeft, om nuttige kennis op te zamelen, meer dan hij zich bij zijn ontbijt of aan de theetafel verschaffen kan. Van den zoodanige verwachten wij geen' tegenspraak, want hij leest onze voorrede niet. Het is zijne vaste gewoonte de titels slechts vlugtig te lezen, de voorreden en opdragten over te slaan, zich enkel hier en daar met eenige openvallende bladzijden bezig te houden, en dan, met die verkregene kennis, in gezelschappen, trots den beste, over de, op deze wijze gelezene boeken, het woord te voeren en het regterlijk vonnis te strijken.

De langzame lezer is juist zijn tegenbeeld. Hij is een groot *doorlezer* van boeken. Maar hij leest zonder orde of doel: — tenzij dit doel moge wezen, om den tijd te verdrijven. Vermeerdering van kennis is hem onverschillig. Hij is daardoor een van de gelukkigste lezers, want er zijn geheele stapels van boekwerken, die hem altijd moeten bevallen: Langdradige romans, dorre geschiedenissen, levens beschrijvingen van beruchte straatroovers, en ontelbaar vele anderen van dien aard, vullen de leesbibliotheeken en leesgezelschappen, en worden gedurig weder door anderen vermeerderd en vervangen.

De nieuwsgierige lezer is een man, die voordeelig zoude zijn voor de boekwinkels, indien hij maar niet zoo sterk was ingenomen met alle voddige, rondloopende blaauwboekskens en daardoor maar niet verwend geworden was, om smaak te kunnen vinden in boekwerken van grooter en belangrijker inhoud. Maar de lust is hem verbroken, zijn verstand met te zeheve vooroordeelen bezet, om deze door te lezen en op eene geregelde wijze te bevatten.

Wilt ge den slaapzuchtigen lezer kennen. Het is een man van eene slappe en zwaarmoedige, veeltijds ook zwaarlijvige, gesteldheid. Wanneer hij niets anders weet te doen, neemt hij een boek in de hand. Zoo lang pronkt hij er mede tot het hem uit de handen valt. En wanneer hij, het herhaalde malen opgeraapt hebbende, op eene gelukkige wijze aan het einde van het boek gekomen is, dan heeft hij hetzelve, tusschen slapen en waken zoo wel doorgelezen, dat hij dikwijls zelf niet weet, of hij wel overal gelezen heeft. Geen werk van genie ziet men ooit op zijne tafel. Die zijn hem al te opwekkend van aard, en zouden zijn oogmerk geheel verijdelen. Integendeel, het zijn eene menigte verhandelingen, vertoogen, aanmerkingen, twistschriften, en bovennatuurkundige onderzoeken, die als droog zand aan elkander hangen, en zijne slaperigheid bevorderen. Een buitenlandsch lezer, van zulk een karakter, die reeds als een martelaar van het podagra stierf, was gewoon, in zijne boekenkamer, de boeken niet volgens hunne waarde, maar volgens den goeden sluimer te schatten, dien zij hem hadden verwekt. » Deze mijn vriend! — zeide hij, » en wees, met zijn' kruk de kamer rond: — » is een verzachter: — die, een betoo»raar: — alle de zijden van dat heerlijk ge»schrift zijn zoo krachtig als een glas vol » slaapbollensap. — Ik geloof, dat ik door » dat groote boek, wel drie maanden ge»slapen heb: — en aan dat kleintje, in de » middelste rei, heb ik twee heerlijke nacht»rusten te danken, toen ik door de root » en de kiespijn overweldigd was. Maar » die boeken, ginds naast mijn ledikant ge»plaatst, noem ik mijn groot slaapmiddel: » en ten teeken van onderscheiding, ligt op » mijn flanellen nachtmuts gemeenlijk « dezelven." —

De wonderlijke lezer is uit enkel grilligheid en luim te zamen gesteld. Alles, wat hem voor oogen komt, zal hem nu behagen, maar straks weder vervelen, al naar mate hij in een' goeden of kwaden luim is. Zeer weinige boeken hebben die verdiensten dat ze hem aanhoudend blijven bevallen. Hij zwijgt dikwijls liever geheel stil, dan iets tot welverdienden lof te zeggen. De kleinste gebreken wijst hij met genoegen aan, al staan er ook nog zoo groote verdiensten tegen over. Slechts medelijden verdient hij, omdat hij zijnen kostbaren tijd verzuimt en dikwijs gemelijk wordt uit vitzucht om een anders gebreken aan te wijzen.

Volgens geheel andere, en edeler beginselen handelt de oordeelkundige lezer. Hij weet het ware schoone van het valsch vernuftige te onderscheiden, en gelijk een ervaren hovenier, met het snoeimes der kritiek in de hand, snijdt hij, bedachtzaam en omzigtig, al dat gene weg, wat den boom in zijne sieraad hinderlijk is, en nadeelig werkt op zijne vrucht. Vraagt men naar zijne handelwijs, hij is in staat en bereid reden te geven van zijne daden, en hij is daarbij nooit onbescheiden. Hij wordt gevolgd van

Den onpartijdigen lezer. Deze bezit het hoogste vereischten van den waren kunstregter. Overtuigd van de moeijelijkheid om tot de volkomenheid te geraken is hij langzaam in het berispen, gereed om te prijzen, en aanmoedigend bij elke welgelukte poging, die hij in het gebied der wetenschappen en letteren aangewend ziet. Zijne onpartijdigheid sticht wezenlijk nut.

De geleerde lezer eindelijk is een man, die het te doen is om kennis der waarheid, om verder doorzigt in edele wetenschappen, waarvan hij zich reeds een goed deel heeft verworven, en wier verhooging en volmaking het voorname doel is van zijn dagelijksch streven.

Zijne werken op den duur door deze drie laatste soorten van lezers begeerd te zien, dat is het schoonste loon, dat een schrijver te beurt vallen kan.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.